

*

Aicinājums

Rīgas konferences dalībniekiem un viesiem.

2018. gada 27. un 28. martā

***

Godājamie - Latvijas Valsts un pašvaldības, zinātnes, izglītības un kultūras darbinieki, draugi tuvumā un tālumā, visi, kam patiesi no sirds rūp mūsu kopējais ceļš un nākotnes virzība !

Tuvojas 2018.gads un 18. novembris, kad Latvijas valsts svinēs savu 100 gadi! Vai tas ir daudz vai maz ? Nav viegli teikt ? Bet viss jau rodas salīdzinājumos, pagātnes un šodienas pieredzēs, nākotnes vīzijās un sapņojumos....

Pirms Valsts dibināšanas daudzi mūsu priekšgājēji jau iezīmēja un bruģēja ceļu tam pamatam, uz kura mēs stāvam, dzīvojam, mācamies un strādājam arī šodien.

2018. gads būs īpašs un rosinošs laiks mums katram – vienreizējs savā gadskārtas būtībā.

Bet kas tad ir mūsu valsts sākotne ? No kura laika to skaitīt ? Ko un kā pētīt ? No kā sākt ? Bet viss jau ir mūsos pašos, mūsu vēlmē izzināt sevi un savu tuvāko pasauli, mūsu vecāku, vecvecāku, senču personības, viņu laiku un notikumus, apstākļus, kuros Dievs bija viņiem lēmis dzīvot.

Kur un kā sākas sevis, savas esības apzināšanās un apzināšana?
Kur ir tā zelta atslēga visam ?

Jautājums un problēma, manuprāt, ir - kā mēs šodien attiecamies pret savām saknēm. Vai mēs šodien patiesi, ar pienācīgu cieņu novērtējam savu ģimeni, pirmo skolu, pirmo Alma Mater, savus skolotājus, ģimeni, vecākus, viņu veikumu, viņu nozīmi mūsu šodienas eksistencē ? Vai esam viņiem pateikuši kārtīgu, no sirds - Paldies? Vai visu esam izzinājuši un centušies saprast ? Bet varbūt centrējamies tikai uz šodienu, šodienas veikumu, šodienas problēmām, savu esību un tikai savu darīto ?

Ejot pa Rīgu, bieži vien ikdienas steigā un aizņemtībā redzam tikai to, kas ir mums tuvumā, acu priekšā. Atliek nedaudz apstāties un pavērties tālāk, augstāk, kādreiz arī tuvāk, ieskatīties dziļāk un mums atklāsies daudz interesanta, saprotama, derīga, vajadzīga, pamācoša !

Vai zināt, kur atrodas senā un īpašā Rīgas kapsēta Lielie Kapi ? Kāda tā bija un kāda tā ir šodien? Kas tur bija noticis ? Kāpēc ? Kad ? Kā ? Kādēļ tas tā bija noticis? Kur iemesls ?

Tur stāvoklis līdz pat 2017.gadam bija neizprotams, satraucošs, bēdīgs, katra cilvēka cieņu aizskarošs !

Šie daudzie jautājumi jau agrāk, sākot jau no 2.pasules kara beigām viļņveidīgi ir nodarbinājuši daudzu cilvēku prātus, gan tiem, kas bija atbildīgi par to savā laikā, gan tiem, kas dzīvoja Lielo Kapu tuvumā, visiem, visu paaudžu cilvēkiem, kas tiešā vai netiešā veidā bija ar tiem saistīti. Īpaši tie, kuriem tuvinieki tur atdusējās. Radās dažādas domu biedru grupas, atsevišķi indivīdi, kas mēģināja situāciju vērst par labu.... Bet smagais pagātnes mantojuma jautājums nekustējās ne no vietas. Bija jāpaiet laikam, bija jārodas objektīvām situācijām un cilvēkiem, lai varētu šo vienreizējo mūsu kultūras mantojuma zelta pūra lādi publiski izkustināt un atvērt, ieskatīties tajā pamatīgi, izvērtēt, saprast un uzsākt plašus atjaunošanas un saglabāšanas darbus – nopietni, izsvērti, lietišķi, uzprotot šī nozīmīgā mantojuma patiesi garīgo un materiālo vērtību.

Tādēļ arī esam sagatavojuši plašāku tikšanos - konferenci, kur runāsim ne tikai par to, kas rūpējies un spiedis mūsu sirdis līdz šim brīdim, bet arī lai mēs ieklausītos citās pieredzēs un labos piemēros pie kaimiņiem, citās valstīs. Un tad, lai pēc tam, kad būsim vienojušies par šīs vietas jaunās dzīves modeli, izsvērti sāktu plašos darbus profesionāli, lietišķi, izmantojot labākās pieredzes un idejas.

Bet gan visi kopā!!! Visi, patiesi ieinteresētie - valsts un pašvaldības institūcijas, nevalstiskās organizācijas, privātpersonu grupas, atsevišķi indivīdi... Un ne tikai Rīgā un Latvijā, bet visā pasaulē, kur aizved daudzās un sarežģītās vēstures takas no tiem laikiem 1773.gadā, kad tika radīta šī fantastiskā cilvēku piemiņas vieta mūsu priekšgājējiem, mūsu

senčiem. Tiem, kuriem lielā mērā varam pateikties par to skaisto dzīvesvietu Rīgu, kur šobrīd mēs visi dzīvojam. Pateicoties viņiem, mēs varam lepoties par to visu, kas izdaiļo un rotā Rīgu – arhitektūras pieminekļus un industriālo mantojumu, dārzus un parkus, sakrālās celtnes un pieminekļus, atsevišķus neparastus greznojumus celtnu fasādēs, portālos un interjēros, alegoriskas un simboliskas zīmes, rotājumus, dekorus, strūklakas u.c. Arī daudz nemateriālā kultūras mantojuma vērtību.....

Par to, kas šajos gados noticis daudz rakstīts un runāts, bet vai viss ir atklāts, skaidrs, saprotams un viss pateikts ?
Baznīcas un kapsētas ir valsts un attiecīgas vietas spogulis .Un šodien ar prieku jāsecina, ka viss lēnām, bet ir iekustējies pareizā virzienā.

Dievnami un kapsētas tiek un tiks sakārtotas, gan Latvijas laukos un pilsētās, gan arī Rīgā !!!

*

Jura Alunāna dzejas rindās skan doma –
„Ja ikviens tik zemē sētu, vienu graudu veselu, kas gan izskaitīt tad spētu zelta kviešu krājumu!”

Vai nav vienkārši un skaidri pateikts, kas mums būtu jādara ?

Gara izaugsmi, radošumu, savstarpēju sapratni un cieņu, dzīvesprieku un strādāt gribu novēlu visiem, kas gatavojas šī gada lielajiem svētkiem !

Starptautiskās konferences Rīgā 2018.gada 27. un 28. martā
Rīcības komitejas un Darba grupas vārdā -

Guntis Gailītis

